

E. CAMPS

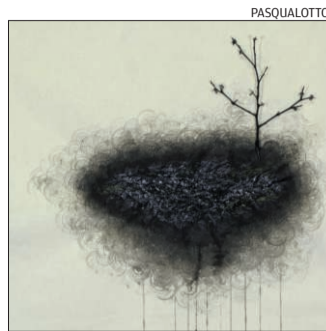
NÚRIA GÜELL

▶ **Bòlit Centre d'Art Contemporani, Girona.** Pou Rodó i Sant Nicolau ◻ **Fins al 9 de febrer.** Dimarts i dimecres, de 10 a 15 h. Dijous i divendres, de 10 a 15 h i de 15.30 a 20.30 h (Sant Nicolau, fins les 19 h). Dissabtes, d'11 a 14 h i de 17 a 20.30 h. Diumenges, d'11 a 14 h.

■ Per situar, en un context ampli, els diversos treballs que Núria Güell presenta al Bòlit, caldria tenir en compte les veus que, darrerament, diversos col·lectius (en especial els feministes) han aixecat en contra d'allò que Mária Tiburi (la polifacètica filòsofa brasilera) ha anomenat estat «falocèntric» o que Paul B. Preciado caracteritzaria com a règim «farmacopornogràfic»: *El mamporrero y otros síntomas* és exactament el que el seu nom indica, a saber, un recorregut per la sexualitat

desfermada en clau masculina, per la mercantilització de l'amor (diguem-ne sexe) i per la construcció dels mites nacionals a partir de l'epicentre genital. Sense entrar a valorar cadascun dels quatre projectes presentats per l'artista de Vidreres, el que destaca és la seva enorme capacitat per forçar el discurs en una direcció crítica que, paradoxalment, no està mancada de certa dimensió poètica.

Aquesta és, sense cap mena de dubte, la millor versió de Núria Güell: una artista que no defuig el compromís amb el seu present (i amb les seves paradoxes) i que, a còpia de deconstruir el seu propi format expositiu, assoleix una maduresa sintàctica a l'abast de molt pocs creadors contemporanis. Per descomptat, l'exposició es tracta d'un dispositiu condemnat al fracàs si no compta amb la col·laboració del visitant. **E. CAMPS**

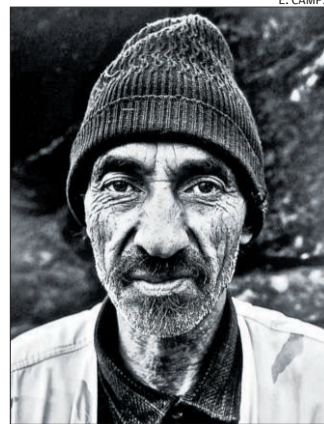

PASQUALOTTO

MARIO PASQUALOTTO

▶ **Palau de l'Abadia de Sant Joan de les Abadesses.** ◻ **Del 26 d'octubre al 12 de gener.** De dilluns a dissabte, de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Festius, de 10 a 14 h.

■ Fins a mitjan gener, el palau de l'Abadia de Sant Joan de les Abadesses acollirà l'exposició *La poètica de la fragilitat*, de l'artista Mario Pasqualotto, en el marc del programa Itiner'Art de la Fundació Vila Casas. Segons Natàlia Chocarro, comissària, amb aquesta mostra «Pasqualotto vol desvetllar allò intangible que abraça l'expressió poètica del seu treball. Una reflexió estètica entorn de la memòria i la fugacitat de l'existència». A través d'una quinzena llarga d'obres —algunes són de nova creació—, *La poètica de la fragilitat* «parteix de la idea de traspàs i de transformació, d'allò que està permanentment en procés de canvi i que, per tant, defuig qualsevol intent de tancament». **E. CAMPS**

E. CAMPS

MANUTRILLO

▶ **Museu del Suro, Palafrugell.** Plaça del Museu del Suro ◻ **De l'11 de maig al 31 de desembre.** De dimarts a divendres, de 10 a 13 h i de 16 a 19 h. Dissabtes, de 10 a 14 h i de 17 a 20 h. Festius, de 10 a 14 h (a partir de setembre).

■ *Súber* és una exposició que serveix per posar en valor el mediterranisme present en els treballs de Manu Trillo: «La sureda —expliquen els responsables de la mostra— no es pot entendre sense els homes i les dones del camp. Ni ells sense el seu entorn. Darrere de cada tap de cada ampolla de vi, no només queda l'imaginari buit que va deixar en la pell de l'arbre. En ell, també hi habiten les mans, els braços, els cossos, les vides dels artesans que el varen despullar». D'això es tracta: en l'àmbit estrictament fotogràfic, destaca la capacitat del sevillà per encarnar un inventari de cossos i mirades extraordinari. **E. CAMPS**

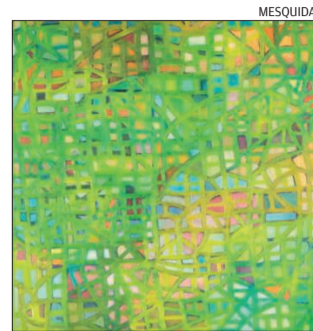

PEREVALSKY

KIM PEREVALSKY

▶ **Galeria Dual, Girona.** Gran Via Jaume I, 67 ◻ **Fins l'11 de gener.** De dimecres a dissabte, d'11 a 13.30 h i de 17 a 20 h.

■ Pocs artistes com Perevalsky aconsegueixen subministrar un cos tan sòlid als espectres que ell visualitza en forma de ciutats impossibles o de construccions que desafien la intempèrie i el pas del temps: es tracta d'un cos plàstic on les capes de pintura s'acumulen com els registres epidèmics d'un món crepuscular (o directament nocturn) on la certesa de la matèria pictòrica, insistim, contrasta amb la naturalesa espectral dels miratges que l'artista persegueix. L'exposició, titulada *Deconstrucció*, aprofundeix en els grans temes d'aquest artista, que no es cansa de vindicar la vigència de la pintura. Nascut a Kíev el 1970, actualment és professor a l'Escola d'Art de Celrà. **E. CAMPS**

MESQUIDA

M. ENGRÀCIA MESQUIDA

▶ **Galeria Lola Ventós, Figueres.** Calçada Monjos, 26 ◻ **Del 16 de novembre al 31 de desembre.** De dimarts a divendres (excepte dijous), de 18 a 20h.

■ La recomanació que se'ns fa davant dels treballs de l'artista M. Engràcia Mesquida és meridianament clara: «Us recomano que a l'hora de contemplar la seva pintura prescindim del que creiem que sabem i ens deixem portar pel gaudi estètic de la magistral indefinició que la pintura ens suggereix. Alhora abstractió, alhora figuració. Plena de cromatismes i trames que reporten misteri a qui estigui disposat a veure, a mirar, a sentir. Així entendre'ns a nosaltres mateixos dins dels mons màgics on el color és el fet primordial». Sigui com sigui, el que destaca d'aquesta proposta és l'afinada sensibilitat estructural i cromàtica. **E. CAMPS**

CELRÀ ▶ **AMB NOMÉS UN ANY I MIG DE VIDA, CULTURAL RIZOMA S'HA CONVERTIT EN UNA DE LES INICIATIVES MÉS FÈRTILS DEL TERRITORI GIRONÍ; LA DARRERA MOSTRA DE LA TEMPORADA FA JUSTÍCIA AL SEU NOM**

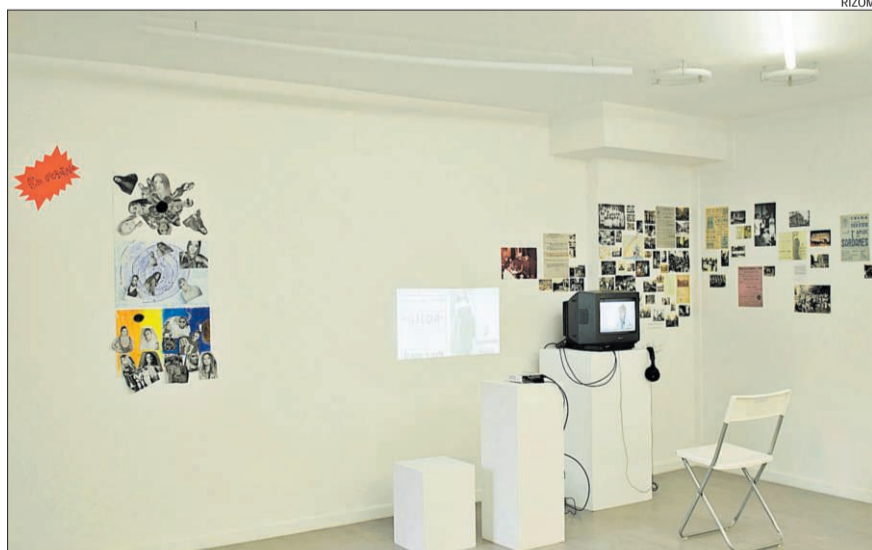
Un any per emmarcar

COL·LECTIVA

▶ **Cultural Rizoma, Celrà.** Plaça de l'Església, 8. ◻ **Del 13 de desembre al 3 de març.** Dijous i divendres, de 17 a 20 h. Dissabtes, d'11 a 14 h de 17 a 20 h.

EUDALD CAMPS

■ Que una de les millors propostes expositives de les comarques gironines s'ubiqui a Celrà i en un petit espai autogestionat és una notícia prou indicativa de la salut dels nostres museus i espais institucionals, més preocupats per reivindicar pràctiques escultòriques pròpies del segle XIX (com ara el Museu de l'Empordà) que no pas per fer visible una contemporaneïtat que els és radicalment estranya. Sigui com sigui, i més enllà de constatar l'al·lèrgia de la institució a assumir riscos culturals (amb la notable excepció del Bòlit), el que resta és una programació per emmarcar: aquest 2019, per l'espai de Cultural Rizoma hi hauran passat creadors com Mercedes Mangrané, Jordi Mitjà, Jordi Morell o Irene Solà, és a dir, un combinat d'intel·ligència i talent a parts iguals que, a més, representa a personalitats estretament vinculades al territori on exposen. Amb tot, si la idea era la de reblar la pro-

RIZOMA

RIZOMA

gramació amb una mostra que il·lustrés a la perfecció quins són els plantejaments de Cultural Rizoma, aleshores ho haurien aconseguit amb escreix: *Geografies variables de la memòria* fa bona les descripció filosòfica de «Rizoma» (Deleuze/Guattari) segons la qual es tractaria d'un sistema de relacions més o menys subterrànies caracteritzades per la perfecta horit-

zontalitat o, per dir-ho d'una altra manera, per la dissolució de les subjectivitats a favor d'un col·lectiu molt més fèrtil i interessant que no pas l'individu aïllat. En paraules de les responsables de l'espai de Celrà: «El desplegament a l'espai expositiu, elaborat de forma col·lectiva, esdevindrà un lloc de relació que convidarà el públic a la participació en un procés obert

de creació col·lectiva. Els continguts de l'exposició s'aniran complementant a partir de les aportacions fetes en diversos tallers programats al mateix espai i les del públic en general». Doncs això: Cultural Rizoma és, avui per avui, el millor exemple de la importància de ser al lloc i per al lloc sense por de fer visible allò que ens fa singulars en la pluralitat.